

[Korsgaard.]

troet var en af Hovedhjørnestenene i Venstres Program, alt sammen har de givet en god Dag, naar de kunde faa det tilstrækkeligt betalt i klingende Mønt, og denne Betaling var som bekendt Kronenedskæringen. Hvorvidt man vil gaa med til Kronenedskæring, og hvordan man vil begrunde det, er en Sag for sig; men at gaa med dertil og tage det betalt i disse Forhold her er langt udover, hvad jeg vil kalde politisk anstændigt.

Det er imidlertid den Stilling, vi maa regne med i Fremtiden. Vi ved vel, at de tre Partier har Magten. De tre gamle demokratiske Partier har altid været tilbøjelige til at sige, at det skal ikke være Magten, men Retten, der raader. Nu har de imidlertid ganske utvivlsomt sat Magten i Rettens Sted. Vi Konservative maa naturligvis bøje os derfor og tage Vilkaarene, som de er, men jeg maa tilstaa, at det lover efter mine Begreber ikke godt for en forstandig parlamentarisk Udvikling, ej heller i dette Land.

Det var de mere politiske Bemærkninger, jeg har at gøre som Indledning til det finansielle. Man har jo almindeligt villet sige, at det var ikke noget rimeligt Tidspunkt at drøfte de finansielle Forhold ved Tillægsbevillingslovsforslagets første Behandling. Jeg maa sige, at som Forholdene udvikler sig, hvor Finansloven kun er en Ramme, bygget op paa ganske usikre Forudsætninger, men hvor Tillægsbevillingsloven giver de Korrektyver for denne Ramme, som Udviklingen i Løbet af et vist Antal Maaneder giver Grundlag for, er netop Tillægsbevillingslovsforslagets første Behandling efter mine Begreber Stedet til at forhandle om finansielle Forhold for det Finansaar, hvori man er.

Man kan sige, at det vilde man jo altid kunne naa paa et senere Tidspunkt, f. Eks. ved Finanslovsforslagets eller Tillægsbevillingslovsforslagets tredie Behandling. Jeg vil dog finde dette et uheldigt Tidspunkt netop under de nuværende politiske Forhold, idet det jo er givet, at med de store politiske Begivenheder, der sker, vil det finansielle altid blive en Biting, skønt det jo dog er en Ting, som der har været talt adskilligt om ogsaa ved de Folketingsvalg, vi for ikke saa længe siden afholdt.

Det maa ogsaa i denne Forbindelse forundre, at Partiet Venstre, som dog langt ind i denne Valgperiode sammen med de Konservative kaldte paa en finansiell Opgørelse, har givet Afkald paa virkelig at faa den, men jeg forstaar jo, at Oplysninger i den Retning har man ej heller mere nogen Interesse i fra Venstres Side. I det hele taget synes Venstre at være købt til at frafalde alt, hvad de tidligere havde Interesse i. (Første Næstformand [Vanggaard] rejser sig). Ja, det er: Købt med Kronenedskæring, det gør jo en stor Forskel. Altsaa, gennem Kronenedskæringen købt til snart sagt at frafalde enhver Ting, som for dem, saa vidt man da kunde tro, hvad de sagde, virkelig maatte betyde noget.

Nu staar vi altsaa overfor en finansiell Drøftelse, den første Gang der overhovedet foreligger et Materiale til til en vis Grad at kunne bedømme Regeringens Syn paa det Finansaar, hvori vi befinder os, og saa mener altsaa Partiet Venstre, at heller ikke denne Lejlighed til Drøftelse af dette Forhold mere har nogen Interesse. Altsaa alene paa Grund af den Usikkerhed, der ligger i Tiden, mener jeg, at der er Grund til at drøfte de finansielle Forhold. Jeg mener det ogsaa af to Grunde til. For det første, fordi vi i det Finansaar, hvori vi befinder os, jo i høj Grad har baade Indtægter og Udgifter flydende af de Kriselove, vi nu en Gang har givet, og her er ogsaa det naturlige Sted til til en vis Grad at drøfte disses økonomiske Virkninger for Statskassen. Vi mener ogsaa, der er Grund til at se paa Regnskabet, som det er fremlagt, paa Grund af de nye Ting, som Finansministeren tager med, og som jo forandrer Finansloven saa meget, at en direkte Sammenligning mellem tidligere Finanslove og nuværende Finanslov ikke rigtig lader sig foretage.

Endelig som det sidste, og for saa vidt for mig vigtigste, mener jeg, at der er den Anledning til at drøfte det finansielle Forhold, at hvis man stiller Spørgsmaalet, om Tillægsbevillingslovsforslaget — altsaa naturligvis Tillægsbevillingslovsforslaget i Forbindelse med den gældende Finanslov — giver redelige Oplysninger om den finansielle Situation, saa mener jeg afgjort, Svaret maa blive et rent og klart Nej. Og stiller man yderligere — og det har efter min Opfattelse sin naturlige Begrundelse,